

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ
ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Γραφείο Γενικής Διευθύντριας

Αρ. Φακ.: 23.02.063.044-2022

17 Οκτωβρίου 2021

Αξιότιμοι κύριοι Βουλευτές,

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ασκώντας τις εξουσίες που του χορηγούνται δυνάμει του άρθρου 51.1 του Συντάγματος ανέπεμψε τον «περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Τροποποιητικό) Νόμο του 2022» για επανεξέταση με σχετική επιστολή του προς την Πρόεδρο της Βουλής, με ημερομηνία 17 Οκτωβρίου 2022.

Η επιστολή του Προέδρου της Δημοκρατίας λήφθηκε στις 17 Οκτωβρίου 2022.

Αντίγραφο της πιο πάνω επιστολής επισυνάπτεται για ενημέρωσή σας.

Όπως είναι γνωστό, με βάση την παράγραφο 3 του άρθρου 51 του Συντάγματος, η Βουλή των Αντιπροσώπων αποφασίζει επί αναπεμφθέντος θέματος εντός 15 ημερών από της αναπομπής.

Με εκτίμηση

Τασούλα Ιερωνυμίδου
Γενική Διευθύντρια

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

17/10/2022
Kou.

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟ ΜΕΓΑΡΟ
Ο Πρόεδρος

Αρ. Φακ.: 30.02.005.002.066

17 Οκτωβρίου 2022

κα Αννίτα Δημητρίου
Πρόεδρο Βουλής των Αντιπροσώπων
Βουλή των Αντιπροσώπων

Αγαπητή κα Δημητρίου,

Ασκώντας τις εξουσίες μου δυνάμει του Άρθρου 51.1 του Συντάγματος αναπέμπω στη Βουλή των Αντιπροσώπων για επανεξέταση τον «περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Τροποποιητικό) Νόμο του 2022», ο οποίος ψηφίστηκε σε Νόμο από τη Βουλή των Αντιπροσώπων στις 22 Σεπτεμβρίου 2022 και κοινοποιήθηκε στο Γραφείο μου στις 3 Οκτωβρίου 2022, για να εκδοθεί με δημοσίευση στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας δυνάμει του Άρθρου 52 του Συντάγματος.

Οι λόγοι της αναπομπής είναι οι ακόλουθοι:

Σκοπός του υπό αναπομπή Νόμου, είναι η τροποποίηση του βασικού νόμου, ώστε να εισαχθεί στο βασικό νόμο, το νέο άρθρο 47Α, το οποίο προβλέπει ότι οι εκπαιδευτικοί που εργάζονται με το καθεστώς αορίστου χρόνου, στη δημόσια εκπαίδευση, να απολαμβάνουν τα ίδια δικαιώματα με τους μόνιμους εκπαιδευτικούς λειτουργούς, όσον αφορά τις άδειες ασθενείας και τα ωφελήματα αφυπηρητήσεως, ως επίσης και τον καθορισμό από την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας, των λοιπών όρων απασχόλησης των εκπαιδευτικών αορίστου χρόνου κατ' αναλογία της ισχύουσας πρακτικής που ακολουθείται στη δημόσια εκπαιδευτική υπηρεσία, για τους μόνιμους εκπαιδευτικούς λειτουργούς καθώς και ότι δεν τερματίζονται οι υπηρεσίες τους, για λόγους πλεονασμού, βάσει των διατάξεων του περί Τερματισμού Απασχολήσεως Νόμου του 1967 (Ν.24/1967).

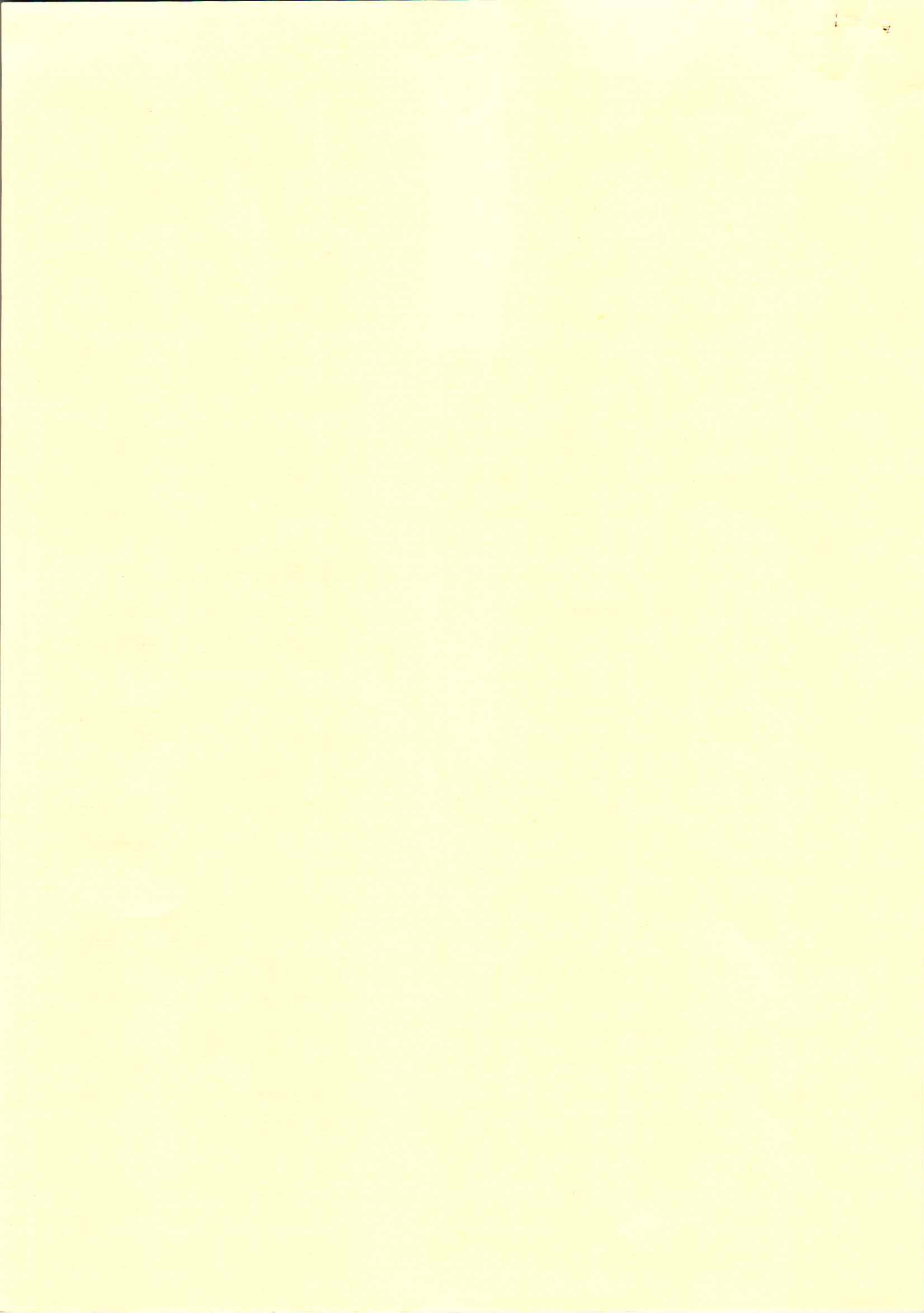

Ειδικότερα, ο υπό αναπομπή Νόμος, προβλέπει ότι, οι εκπαιδευτικοί αορίστου χρόνου, απολαμβάνουν τα ίδια δικαιώματα, όσον αφορά την άδεια ασθενείας, με τους μόνιμους εκπαιδευτικούς λειτουργούς, παραβλέποντας ότι οι εκπαιδευτικοί αορίστου χρόνου, υπηρετούν στη βάση έγγραφων συμβάσεων, οι οποίες έχουν μετατραπεί σε αορίστου χρόνου και στις οποίες συμβάσεις, περιλαμβάνονται οι όροι υπηρεσίας τους οι οποίοι όροι, με βάση το άρθρο 32(2) του περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου (στο εξής «ο βασικός νόμος»), αποφασίζονται από τον Υπουργό Παιδείας, Αθλητισμού και Νεολαίας, σε συνεννόηση με τον Υπουργό Οικονομικών.

Επισημαίνεται ότι με απόφαση του με αρ. 92.581 και ημερομηνία 09/02/2022, το Υπουργικό Συμβούλιο, αποφάσισε να εγκρίνει την εξομοίωση των αδειών ανάπαυσης και αδειών ασθενείας των Εκπαιδευτικών, που εργοδοτούνται με σύμβαση αορίστου χρόνου, με αυτές που ισχύουν για τους μόνιμους Δημόσιους Εκπαιδευτικούς Λειτουργούς, βάσει των περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Χορήγηση Αδειών) Κανονισμών του 1993 έως 2016, όπως αυτοί εκάστοτε τροποποιούνται ή αντικαθίστανται, με ισχύ από την 1.9.2021. Ως εκ τούτου, η διάταξη αυτή του υπό αναπομπή Νόμου, έχει καταστεί άνευ αντικειμένου, εφόσον το ζήτημα αυτό έχει ήδη ρυθμιστεί.

Ο υπό αναπομπή Νόμος, καταστρατηγεί την αρχή της διάκρισης των εξουσιών, αφού η νομοθετική εξουσία επεμβαίνει στην άσκηση των εξουσιών της εκτελεστικής εξουσίας και συγκεκριμένα του Υπουργού Παιδείας, Αθλητισμού και Νεολαίας, ο οποίος σε συνεννόηση με τον Υπουργό Οικονομικών, καθορίζουν και αποφασίζουν, τα ζητήματα αυτά, με αποτέλεσμα να παραβιάζεται το Άρθρο 58 του Συντάγματος.

Με τον υπό αναπομπή Νόμο, η Νομοθετική Εξουσία επεμβαίνει στον τομέα αρμοδιότητας της Εκτελεστικής Εξουσίας, κατά παράβαση της αρχής της Διάκρισης των Εξουσιών. Συγκεκριμένα, ο υπό αναπομπή Νόμος, όπως θεσπίστηκε, εμπεριέχει στοιχεία διοικητικής λειτουργίας και, ως εκ τούτου, καταστρατηγεί τη συνταγματική αρχή της Διάκρισης των Εξουσιών (*Αναφορά 1/2013, Πρόεδρος της Δημοκρατίας ν. Βουλή των Αντιπροσώπων, ημερ. 11.6.2014, Αναφορά αρ. 1/2015, Πρόεδρος της Δημοκρατίας και Βουλή των Αντιπροσώπων, ημερομηνίας 3 Δεκεμβρίου 2015*).

Η Αρχή της Διάκρισης των Εξουσιών απαγορεύει και αποκλείει την άσκηση ή την ανάληψη εξουσίας έξω από την σφαίρα των αρμοδιοτήτων της κάθε μιας από τις τρεις εξουσίες της πολιτείας. Η άσκηση της εκτελεστικής εξουσίας δεν πρέπει να επηρεάζεται από παρεμβολές της νομοθετικής εξουσίας.

Το πεδίο λειτουργίας των τριών πολιτειακών εξουσιών διαχωρίζεται αυστηρά και αποκλείεται η ανάληψη ή η άσκηση οποιασδήποτε αρμοδιότητας από οποιαδήποτε από τις τρεις εξουσίες που δεν αποδίδεται σ' αυτήν από το Σύνταγμα ή δεν εμπίπτει στο πεδίο της λειτουργίας της λόγω των εγγενών χαρακτηριστικών της. Το κριτήριο για την ταξινόμηση των κρατικών λειτουργιών, όπου αυτές δεν κατανέμονται ρητά από το Σύνταγμα, είναι ουσιαστικό και συναρτάται με τα εγγενή χαρακτηριστικά και την εσώτερη φύση τους.

Συγκεκριμένα, η νομοθετική εξουσία ασκείται από τη Βουλή των Αντιπροσώπων (Άρθρο 61 του Συντάγματος). Η εκτελεστική εξουσία ασκείται από τον Πρόεδρο και Αντιπρόεδρο υπό τους περιορισμούς που οι συνταγματικές διατάξεις επιβάλλουν (Άρθρα 37,38,46,47,48,49 και 50 του Συντάγματος) και το κατάλοιπον της εκτελεστικής εξουσίας ασκείται από το Υπουργικό Συμβούλιο και τους Υπουργούς (Άρθρα 54 και 58). Η δικαστική εξουσία ασκείται από τα Δικαστήρια (Άρθρα 136 151,152,155-156, 158 του Συντάγματος).

Η Βουλή των Αντιπροσώπων, σύμφωνα με το Σύνταγμα της Κυπριακής Δημοκρατίας, είναι το κατεξοχήν αρμόδιο Σώμα να νομοθετεί «επί παντί θέματι», εκτός αν αυτό καταστρατηγεί την αρχή της Διάκρισης των Εξουσιών ή συγκεκριμένο άρθρο του Συντάγματος. Επομένως, οποιαδήποτε άμεση ή έμμεση επέμβαση της μιας εξουσίας στη σφαίρα αρμοδιοτήτων της άλλης εξουσίας παραβιάζει την αρχή αυτή. Σε νομολογία του Δικαστηρίου, τονίστηκε ότι, η ίδια η φύση του ρυθμιζόμενου θέματος, είναι δυνατόν να εμπίπτει στα πλαίσια αρμοδιότητας της Εκτελεστικής Εξουσίας και ότι, αν ένας νόμος εμπεριέχει στοιχεία διοικητικής ενέργειας, τότε αυτός είναι αντισυνταγματικός, καθότι θεωρείται ότι η Νομοθετική Εξουσία επεμβαίνει στον τομέα αρμοδιότητας της Εκτελεστικής Εξουσίας.

Ο καθορισμός των δικαιωμάτων και ωφελημάτων των εκπαιδευτικών αορίστου χρόνου, αποτελεί αποκλειστική αρμοδιότητα του εργοδότη τους, (δηλαδή της εκτελεστικής εξουσίας) και δέον όπως μη επεμβαίνει η νομοθετική εξουσία, στον καθορισμό των όρων εργοδότησης τους.

Ειδικότερα, η πρώτη επιφύλαξη του νέου άρθρου 47Α του υπό αναπομπή Νόμου, πέραν της νομικής ασάφειας που εμπεριέχει, η οποία θα οδηγήσει σε ερμηνευτικές δυσκολίες, προσκρούει επίσης στο άρθρο 32(2) του βασικού νόμου, το οποίο καθορίζει ότι η διάρκεια της σύμβασης, η αμοιβή και λοιποί όροι του διορισμού εκπαιδευτικών δυνάμει σύμβασης, αποφασίζονται από τον Υπουργό Παιδείας, Αθλητισμού και Νεολαίας σε συνεννόηση με τον Υπουργό Οικονομικών και συνεπώς δεν μπορούν να καθορίζονται, ως προνοείται στο άρθρο 47Α του υπό αναπομπή Νόμου, από την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας. Οι δε συμβάσεις που έχουν συναφθεί με τους εργοδοτούμενους αορίστου χρόνου εκπαιδευτικούς, περιλαμβάνουν όρους, όπως είναι για παράδειγμα, το δικαίωμα του εργοδότη για τερματισμό της απασχόλησης, δυνάμει των διατάξεων του περί Τερματισμού Απασχολήσεως Νόμου. Η δε απασχόληση, όπως επίσης προβλέπεται στις συμβάσεις αυτές, δεν παρέχει δικαίωμα στον εργοδοτούμενο αορίστου χρόνου εκπαιδευτικό, σε μόνιμο διορισμό.

Επιπροσθέτως, η εισαγωγή με τον υπό αναπομπή Νόμο, της επιφύλαξης, σύμφωνα με την οποία, απαγορεύεται ο καθ'οιονδήποτε χρόνο τερματισμός των υπηρεσιών εκπαιδευτικού αορίστου χρόνου λόγω πλεονασμού, βάσει των διατάξεων του περί Τερματισμού Απασχολήσεως Νόμου επεμβαίνει στον τομέα αρμοδιότητας της Εκτελεστικής Εξουσίας.

Λαμβάνοντας υπόψη δε, την φύση των καθηκόντων των εκπαιδευτικών, ήτοι ότι ένας καθηγητής μιας συγκεκριμένης ειδικότητας δεν δύναται να κληθεί να εκτελέσει καθήκοντα καθηγητή άλλης ειδικότητας, πρέπει να συνεχίσει να υφίσταται η δυνατότητα τερματισμού εκπαιδευτικού αορίστου χρόνου όταν προκύψει πλεονασμός. Η δημόσια εκπαιδευτική υπηρεσία, εξαιρέθηκε από τον περί της Ρύθμισης της Απασχόλησης Εργοδοτούμενων Αορίστου και Εργοδοτούμενων Ορισμένου Χρόνου στη Δημόσια Υπηρεσία Νόμο του 2016 (Ν. 70(Ι)/2016), για το λόγο αυτό αλλά και για το γεγονός ότι, οι εκπαιδευτικοί διέπονται από άλλο καθεστώς απασχόλησης, σε σύγκριση με τους δημόσιους υπαλλήλους, λόγω και της φύσης του έργου που αυτοί επιτελούν.

Επομένως, η προσθήκη της εν λόγω επιφύλαξης, έρχεται σε σύγκρουση και με τις διατάξεις του Ειδικού Νόμου που ρυθμίζει τα θέματα αορίστου χρόνου εργοδοτούμενων (ο περί της Ρύθμισης της Απασχόλησης Εργοδοτούμενων Αορίστου και Εργοδοτούμενων Ορισμένου Χρόνου στη Δημόσια Υπηρεσία Νόμου του 2016 (Ν. 70(Ι)/2016) και ο οποίος ειδικός νόμος, υπερέχει του γενικού νόμου.

Επιπρόσθετα, ο υπό αναπομπή Νόμος, καταστρατηγεί και την αρχή της ισότητας όπως αυτή προστατεύεται από το Άρθρο 28.1 του Συντάγματος. Επιδιώκεται δηλαδή, με τον υπό αναπομπή Νόμο η εξίσωση και εξομοίωση των ωφελημάτων αφυπηρέτησης των εκπαιδευτικών αορίστου χρόνου με τους μόνιμους εκπαιδευτικούς λειτουργούς.

Τούτο, παραβιάζει το Άρθρο 28.1 του Συντάγματος, αφού οι εργοδοτούμενοι αορίστου χρόνου, δεν απολαμβάνουν ίδια ωφελήματα αφυπηρέτησης με τους μόνιμους εκπαιδευτικούς λειτουργούς. Ο υπό αναπομπή Νόμος, θα έχει ως αποτέλεσμα, να τύχουν της ίδιας μεταχείρισης, οι μόνιμοι εκπαιδευτικοί λειτουργοί με τους εκπαιδευτικούς αορίστου χρόνου, παρ' όλο ότι αυτοί ανήκουν σε διαφορετικές κατηγορίες εργοδοτούμενων.

Ενδεχομένως η ρύθμιση αυτή να προκαλέσει ανισότητα και μεταξύ των εκπαιδευτικών αορίστου χρόνου με τους εργοδοτούμενους αορίστου χρόνου στη δημόσια υπηρεσία.

Η παραχώρηση των ίδιων δικαιωμάτων για τις άδειες ασθενείας, με βάση τον υπό Αναπομπή Νόμο, αλλά και των ωφελημάτων αφυπηρέτησεως, χωρίς αυτό να αποφασίζεται από τον Υπουργό Παιδείας, Αθλητισμού και Νεολαίας σε συνεννόηση με τον Υπουργό Οικονομικών, καθώς και η απαγόρευση τερματισμού των υπηρεσιών των εκπαιδευτικών αορίστου χρόνου, λόγω πλεονασμού, θα επιφέρει αύξηση των δαπανών του Κράτους, αφού το Κράτος θα κληθεί να καταβάλει παροχές και εισφορές στα διάφορα Ταμεία, που διαχειρίζονται ή έχουν την ευθύνη εισπράξης εισφορών και/ή καταβολής μισθών και ωφελημάτων σε εκπαιδευτικούς αορίστου χρόνου.

Επομένως η ψήφιση του υπό αναπομπή Νόμου, συνεπάγεται επιβάρυνση του Πάγιου Ταμείου της Δημοκρατίας και αύξηση των εξόδων του Προϋπολογισμού, κατά παράβαση των διατάξεων του Άρθρου 80 του Συντάγματος.

Το Άρθρο 80 του Συντάγματος προβλέπει ότι καμία πρόταση νόμου που συνεπάγεται αύξηση των εξόδων που προβλέπονται από τον Προϋπολογισμό δεν δύναται να υποβληθεί από βουλευτή. (*Πρόεδρος της Δημοκρατίας ν Βουλής των Αντιπροσώπων (Αρ.2)* (2001) 3Α. Α.Α.Δ. 519, *Πρόεδρος της Δημοκρατίας ν Βουλής των Αντιπροσώπων* (2011) 3Α. Α.Α.Δ. 72, Αναφορές αρ.2/18 και 3/18 *Πρόεδρος της Δημοκρατίας ν Βουλή των Αντιπροσώπων*, ημερομηνίας 6 Φεβρουαρίου 2019).

Ο σκοπός του Συνταγματικού Νομοθέτη είναι η απόδοση αποκλειστικής εξουσίας για την ετοιμασία του προϋπολογισμού και τον καθορισμό των δαπανών του κράτους στην Εκτελεστική Εξουσία, αφού θα μπορούσε πρόταση Νόμου να επιβαρύνει και να αυξάνει τα έξοδα όλων των προϋπολογισμών πέραν του τρέχοντος και ήδη εγκριθέντος, χωρίς την συναίνεση της Εκτελεστικής Εξουσίας.

Οι πρόνοιες του υπό αναπομπή Νόμου, επιφέρουν αύξηση των κατά τα άλλα προβλεπόμενων δαπανών, προσκρούουν στις διατάξεις του Άρθρου 80.2 του Συντάγματος και ως εκ τούτου είναι αντισυνταγματικές καθώς και ασύμβατες με την αρχή της Διάκρισης των Εξουσιών, εφόσον, επεμβαίνει η Νομοθετική Εξουσία, στην διαμόρφωση του προϋπολογισμού του Κράτους, κάτι για το οποίο αποκλειστική ευθύνη έχει η Εκτελεστική Εξουσία.

Επιπροσθέτως, οι τροποποιήσεις με βάση τον υπό αναπομπή Νόμο, εισήχθησαν στο Μέρος Πέμπτο του βασικού νόμου, το οποίο Μέρος τιτλοφορείται «Δικαιώματα και Ωφελήματα Εκπαιδευτικών Λειτουργών».

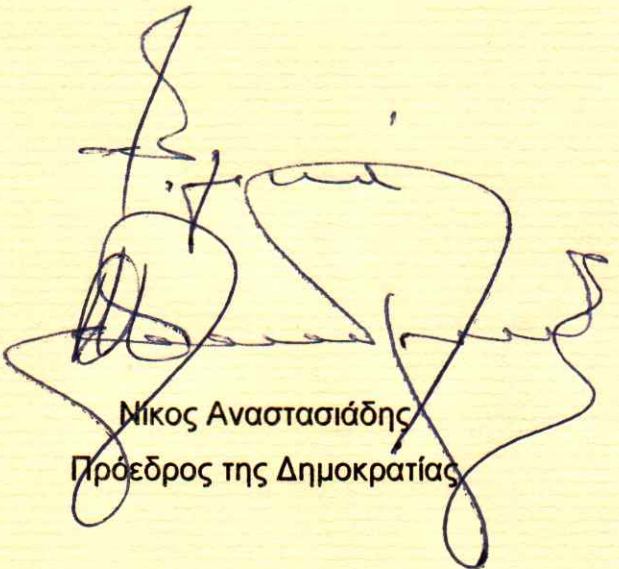
Σύμφωνα με τον ορισμό του όρου «εκπαιδευτικός λειτουργός», όπως αυτός προβλέπεται στο άρθρο 2 του βασικού νόμου, εκπαιδευτικός λειτουργός σημαίνει τον «κατέχοντα θέσιν εις τη δημόσια εκπαιδευτική υπηρεσία» και συνάγεται ότι ο όρος αυτός περιλαμβάνει μόνο τους εκπαιδευτικούς λειτουργούς, οι οποίοι έχουν μόνιμο διορισμό και έχουν αναλάβει τα καθήκοντά τους. Ως εκ τούτου, τα ζητήματα που αφορούν στους συμβασιούχους εκπαιδευτικούς, δεν δύναται όπως ενταχθούν ως υποκατηγορία μέρους του βασικού νόμου, ο οποίος εφαρμόζεται σε εκπαιδευτικούς λειτουργούς δηλαδή σε λειτουργούς που κατέχουν μόνιμη θέση. Αυτό καταστρατηγεί το γράμμα και το πνεύμα του βασικού νόμου.

Με βάση τα προαναφερθέντα, εισηγούμαι όπως η Βουλή των Αντιπροσώπων μη εμμένει στην απόφαση της, αποδεχόμενη την Αναπομπή.

Παρακαλείται η αρμόδια Κοινοβουλευτική Επιτροπή Παιδείας και Πολιτισμού, να ακούσει σχετικά με την παρούσα Αναπομπή τον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας και τον Υπουργό Παιδείας, Αθλητισμού και Νεολαίας.

Νίκος Αναστασιάδης
Πρόεδρος της Δημοκρατίας

Κοιν.: -Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας
-Υπουργό Παιδείας, Αθλητισμού και Νεολαίας
-Γραμματέα Υπουργικού Συμβουλίου

**ΝΟΜΟΣ ΠΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΕΙ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ 1969 ΕΩΣ 2021**

Η Βουλή των Αντιπροσώπων ψηφίζει ως ακολούθως:

Συνοπτικός
τίτλος.

1. Ο παρών Νόμος θα αναφέρεται ως ο περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Τροποποιητικός) Νόμος του 2022 και θα διαβάζεται μαζί με τους περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμους του 1969 έως 2021 (που στο εξής θα αναφέρονται ως «ο βασικός νόμος») και ο βασικός νόμος και ο παρών Νόμος θα αναφέρονται μαζί ως οι περί Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμοι του 1969 έως 2022.

10 του 1969

67 του 1978

53 του 1979

4 του 1985

100 του 1985

168 του 1986

65 του 1987

129 του 1987

157 του 1987

162 του 1987

179 του 1987

180 του 1987

245 του 1987

76 του 1988

107 του 1988

234 του 1988

105 του 1990

135 του 1991

151 του 1991

251 του 1991

12(I) του 1992

50(I) του 1992

78(I) του 1992

80(I) του 1992

81(I) του 1992

116(I) του 1992

40(I) του 1993

41(I) του 1993

46(I) ΤΟΥ 1993
8(I) ΤΟΥ 1994
37(I) ΤΟΥ 1994
26(I) ΤΟΥ 1995
72(I) ΤΟΥ 1995
25(I) ΤΟΥ 1996
43(I) ΤΟΥ 1996
110(I) ΤΟΥ 1996
42(I) ΤΟΥ 1997
88(I) ΤΟΥ 1997
5(I) ΤΟΥ 1998
23(I) ΤΟΥ 1998
46(I) ΤΟΥ 1998
57(I) ΤΟΥ 1998
79(I) ΤΟΥ 1998
12(I) ΤΟΥ 1999
30(I) ΤΟΥ 1999
44(I) ΤΟΥ 1999
84(I) ΤΟΥ 1999
157(I) ΤΟΥ 1999
31(I) ΤΟΥ 2000
48(I) ΤΟΥ 2000
83(I) ΤΟΥ 2000
131(I) ΤΟΥ 2000
13(I) ΤΟΥ 2001
21(I) ΤΟΥ 2001
162(I) ΤΟΥ 2001
163(I) ΤΟΥ 2001
135(I) ΤΟΥ 2002
207(I) ΤΟΥ 2002
17(I) ΤΟΥ 2003
113(I) ΤΟΥ 2003
44(I) ΤΟΥ 2004
80(I) ΤΟΥ 2004

100(I) του 2006
36(I) του 2007
52(I) του 2007
84(I) του 2008
21(I) του 2010
93(I) του 2010
21(I) του 2011
24(I) του 2011
195(I) του 2011
76(I) του 2012
164(I) του 2012
8(I) του 2014
76(I) του 2014
101(I) του 2015
127(I) του 2015
128(I) του 2015
185(I) του 2015
48(I) του 2016
74(I) του 2016
19(I) του 2017
61(I) του 2017
68(I) του 2018
54(I) του 2019
124(I) του 2019
24(I) του 2021.

Τροποποίηση
του βασικού
νόμου με την
προσθήκη του
νέου άρθρου
47Α.

2. Ο βασικός νόμος τροποποιείται με την προσθήκη, αμέσως μετά το άρθρο 47 αυτού, του ακόλουθου νέου άρθρου:

«Δικαιώματα και ωφελήματα εκπαιδευτικών αορίστου χρόνου.

47Α. Εκπαιδευτικός ο οποίος υπηρετούσε επί συμβάσει και του οποίου η σύμβαση έχει μετατραπεί σε αορίστου χρόνου, απολαμβάνει τα ίδια δικαιώματα με τους μόνιμους εκπαιδευτικούς λειτουργούς όσον αφορά τις άδειες ασθενείας και τα ωφελήματα αφυπηρητήσεως:

Νοείται ότι, οι λοιποί όροι απασχόλησής του καθορίζονται από την Επιτροπή κατ' αναλογίαν της ισχύουσας πρακτικής που ακολουθείται στη δημόσια εκπαιδευτική υπηρεσία για τους μόνιμους εκπαιδευτικούς λειτουργούς:

Νοείται περαιτέρω ότι, ο καθ' οιονδήποτε χρόνο τερματισμός των υπηρεσιών του λόγω πλεονασμού, βάσει των διατάξεων του περί Τερματισμού Απασχολήσεως Νόμου, απαγορεύεται.

24 του 1967
 17 του 1968
 67 του 1972
 6 του 1973
 1 του 1975
 18 του 1977
 30 του 1979
 57 του 1979
 82 του 1979
 92 του 1979
 54 του 1980
 12 του 1983
 167 του 1987
 37 του 1988
 18 του 1990
 203 του 1990
 52(I) του 1994
 61(I) του 1994

26(I) του 2001
111(I) του 2001
70(I) του 2002
79(I) του 2002
159(I) του 2002
212(I) του 2002
110(I) του 2003
111(I) του 2003
89(I) του 2016.

(Τελικό κείμενο ελεγμένο από γραμματέα στις 26 Σεπτεμβρίου 2022.)

Αρ. Φακ.: 23.02.063.044-2022

ΚΣ/ΓΜ/ΜΣ

